

AGARÁSZ-ÉRTESÍTŐ

AZ ORSZÁGOS AGARÁSZ-SZÖVETSEG HIVATALOS KÖZLEMÉNYEI.

HIVATALOS RÉSZ.

Derby-nevezések.

AZ 1926. ÉVI DERBYRE A KÖVETKEZŐ NEVEZÉSEK ÉRKEZTEK:

1. Baghy Gyula úr fk. fh. k.	Botrányos (Riporter—Bohóc)
2. " " " fk. fh. k.	Bunkó (" — ")
3. " " " fk. sz.	Balerina (" — ")
4. " " " fh. fk. sz.	Bella (" — ")
5. Baghy Márta úrnő fk. k.	Blama (" — ")
6. Borbély Gáborné úrnő zs. sz.	Ping (Puffants—Pitykés)
7. " " " " c. sz.	Pong B. (" — ")
8. Farkas Géza úr c. k.	Papagály (Holló—Topp)
9. " " " " zs. sz.	Gerlemadár (" — ")
10. Farkas Zoltán úr fk. k.	Bölömbika (" — ")
11. Gencsy Ferenc úr fk. sz.	Csip-csup (Pajesz—Csóka)
12. " " " fk. sz.	Csudabogár (" — ")
13. " " " c. sz.	Csáté (" — ")
14. " " " c. k.	Pandúr (" — ")
15. Gencsy Károly úr fk. k.	Mandarin (Trokár—Mimikri)
16. " " " fk. sz.	Mah-Jong (" — ")
17. " " " fk. sz.	Mimóza (" — ")
18. " " " h. k.	Drótostót (Daru—Divat)
19. Gencsy F.—bárá Hámos Szövetség fh. zs. k.	Hajdamák (Csutora—Hangos)
20. Gyene István úr fh. fk. sz.	Tempó (Mikádó—Tercsi)
21. " " " fk. k.	Titán (" — ")
22. " " " fk. k.	Lific (" — Labda)
23. " " " fh. fk. k.	Hindu (" —Harkály)
24. Bárá Hámos Antal úr v. h. sz.	Krampampuli (Csutora—Rékli)
25. Hegedüs Zoltán úr fh. fk. sz.	Hullám (Mikádó—Harkály)
26. " " " zs. sz.	Helyes (" —Tercsi)
27. Jurenák Sándor úr fk. sz.	Csicsóné II. (Hollófiók—Purdé)
28. " " " fk. sz.	Rüfke (" — ")
29. " " " fk. k.	Chajem II. (" — ")
30. Lózárt Kálmán úr zs. sz.	Pacika III. (Betyár—Pacika)
31. " " " fk. k.	Suszter (" — ")
32. Lukács Béla úr c. sz.	Lepke (Bálvány—Piszkos)
33. " " " c. sz.	Lencsi (Pajesz—Csóka)
34. Patay Tibor úr fh. zs. k.	Levente (Mikádó—Lidércfény)
35. " " " fk. k.	Lekvár (" —Léha)
36. " " " c. sz.	Léda (" — ")
37. " " " fh. fk. k.	Lurkó (" —Labda)
38. " " " fh. c. sz.	Laguna (" — ")
39. Söldos Árpád úr h. sz.	Hamupipőke (Csutora—Rékli)
40. " " " zs. sz.	Nyalóka (Labanc—Ingváll)

41. Szilassy Ida úrnő zs. k.	Pong (Trokár—Simpli)
42. Szilassy László úr zs. k.	Kapdel (" — ")
43. " " " h. sz.	Liflang (" — ")
44. Szilárdy István úr zs. sz.	Szipka (Labanc - Ingváll)
45. Báró Úray Gyula úr c. sz.	Sybilla (Csángó—Ajándék)
46. Báró Urbán Gáspárné úrnő zs. sz.	Babona II. (Bálvány—Piszkos)
47. " " " " h. k.	Bagó (" — Bamba II.)
48. " " " " fk. k.	Babér (" — Boszorkány)
49. " " " " fk. sz.	Botrány (" — ")
50. Windisch József úr c. sz.	Darázs (Puffancs—Harmat)
51. " " " " fk. sz.	Dongó (" — ")
52. " " " " zs. sz.	Kifli II. (" — ")

Tagdíjfizetési felhívás. Felkéretnek az Országos Agarász-Szövetség tagjai, hogy hátralekos tagdíjaikat Benkó Iván titkárhoz (Szolnok, Megyeháza) fizessék be. A tagdíjak a következők: 1924. évre 75.000 kor. 1925. évre 340.000 kor. és 1926. évre 300.000 korona.

H I R E K.

A Szatmármegyei Agarász-Egylet titkárja Fogarassy György megyei aljegyző lett és ezentúl minden bejelentés és fizetés hozzá intézendő Mátészalkára.

A Derby-utánfizetés határideje május 1. Felhívjuk erre a versenyzők figyelmét, mert után nem fizetés bánatnak tekintetik.

A Törzskönyv 1926. évi kötete pár hét alatt megjelenik. Megrendelhető Benkó Iván titkárnál Szolnok, Megyeháza. Itt figyelmeztetjük a bejelentőket, hogy a bejelentésről kérjenek igazolványt, mert az igazgatóság a versenyeken a törzskönyvelési igazolványokat kívánni fogja.

Nyílt levél.

Kedves Barátom, Hámos Antal!

Az 1925 december 15-iki Agarász-Értesítőben nem kis meglepetéssel olvastam egy hozzám intézett nyílt levelet. Az aláírást olvasva, meglepetésem ijedelemmé változott, mert megállapítottam, hogy az én kedves Tóni barátom vagy nagyon unatkozik, vagy ami még rosszabb, vénül, ha már tollal a kezében kezd agarászni.

Kérdésed ugyan egyáltalán nincs hozzám, de én mégis úgy érzem, azt szeretnéd tudni, mi az én véleményem az angol agarat illetőleg? Hát az én véleményem körülbelül ugyanaz, ami a tied.

Az angol agárral úgy vagyok, mint az angol telivérrel. A telivér, ha igazán jó, a világ legjobb lova, de ha rossz, akkor nincs a világon hozzá hasonló használhatatlan gebe. A telivéréknek azonban nagy százaléka jó.

Ami a körmököt illeti, én is azt tartom, hogy az nem faji tulajdonság, mert a hazaiak között is van jó és rossz körmű agár egyaránt. Azt is aláírom, hogy a talajviszonyok a lábakon sokat tudnak edzeni. A rossz körmő egyes agár-családok sajátja és az nem irandó az angol terhére. Például, teszem fel, az öreg Trokár ivadéka soha olyan jó körműiek nem lesznek, mint az ugyanolyan talajon nevelt Holló-kölykök.

Ami a szívet illeti, elismerem, hogy van az angolok között is szívvel futó agár, de van nagyon sok limonádé is. A jó angol import nagyon jó, ennek ellenkezőjét Thuránszky sem állítja. A rossz, puha, launes azonban rengeteg kárt tesz a tenyészetben. Például az ilyen Blithe Pedlár, Thea to

Fight stb. című agarak ivadékairól én soha elragadtatva nem voltam.

Körülbelül 18 éve figyelem az agarakat, ezek között az importáltakat is és merem állítani, hogy a jó angol igen jó, keresztezésre pedig sokszor kiűnő. De ez csak a jókra szól, mert merem állítani, hogy a behozott angolok 60 %-a abszolút rossz, 30 %-a közepes és csak 10 %-a jó. Ez természetes is, mert hiszen az angol sem bolond, hogy olcsó pénzen kiengedje a jó anyagát.

Az 1924. évi Országos versenyről két példát hoztál fel, a Jack és Banán futásokat. Én Jacknak nem akarok semmit levonni és éppen ezért traininghiánynak és nyerseségnek tudom be megállását, de nem fájós lábainak. Mert szerintem, ha csak teljesen nem rokkant vagy kimerült az agár, mennie kell! Az említett versenyen Banán is fájós lábakkal futott, a szó legszorosabb értelmében vánszorgott, de nem állott meg és így minden meg van bocsájtva. Ha megengeded, felhívom a figyelmedet ugyanabban a versenyben még egy futásra. Az én szegény Divatom 3-szor fenmaradva, a 4-ik összevetésen három körmetől és talpbőrétől megválva, indult. Természetes a corkában is alig maszott és Puffancs szólózta a nyulat. A fogásnál azonban ő is ott volt, nem állott meg. (Pedig hidd el nekem, az angol sem agarászik puhább terepen, mint mi itt a nyiri homokon) Az agár szívére és húségére vonatkozólag engedj meg még egy eset elmondását, mert szerintem, hogy egy agár jó legyen, ezek a tulajdonságok épp oly fontosak, mint maga a fizikai képesség. Volt nekem egy általad is jól ismert agaram: Nagy úr. Ez az agár idehaza futás közben egy árkot ugorva, egyik lábát három helyen

törte el, úgy, hogy a csontszilánkok több helyen kijöttek. A bukás után felállott és vonítva a fájdalomtól, társa után vánszorgott Társa körülbelül 200 méterre megfogta a nyúlat, ő odáig vergődött és megnézte a nyúlat, melyet utoljára hajtott életében. Hát mondhatom neked, soha jobban agár nem imponált nekem, mint ez az izzé-porrá törött lábú pára az ő vánszorgásával. Ezt csak azért írom le, hogy nem muszáj az agárnak egy kis éles talajtól mindjárt megállani. Ezt én általában értem, nem csak az angolra.

Ha már itt tartunk, szeretném még egy pár szóban elmondani, hogy mit tartok én jó agárnak. Olyanformán vagyok én ezzel, mint Bethlen István gróf az arany középpúttal. Rossz szerintem, mind a két véglet, akár jobb, akár bal legyen is az. Szegény néhai Baghy Béla azt mondta „a nyúl csak eszköz az agár képességeinek megállapítására“. Hát ez igaz is. Csakhogy olyan eszköz, mely felett az agár kell, hogy úr legyen. Az agár nem olyan, mint a versenyló, hogy ha arra való, hát 1000 méterre, ha pedig arra való, hát 2400 méterre futtatom. Mert az agárversenyen van nyúl és van nyúlacska. A lantoló agár nem agár, hanem kopó, a túl sebes (preller) pedig, amely pár vágás után kész, szintén nem agár, hanem szélkutyja. Én nem tartom jónak sem Trokárt, sem Góré. De ha választanom kell, az utóbbi pártjára állok, mert az legalább tud nyúlat fogni, míg az előbbi csak nyúlacska. Elhiszem, hogy a Trokár, Bajnok stb. fajta agárral a sáros szolnoki talajon hamarabb lehet versenyt nyerni, de inkább soha ne nyerjek versenyt, csak legyen jó agaram. Tudom, hogy erre az ifjú óriások a Szókék és Barnák azt fogják mondani, ja igen, mert én a lassú agár barátja vagyok. Hát az tévedés, mert én a jó barátja vagyok!

Összevonva a jó agár tulajdonságait, kell, hogy gyors (de ne preller) és állóképes legyen. Legyen szíve, hűsége és önállósága. Ami a stílust illeti, szeretem a fogni akaró, svunggal vágó agarat.

Van egy dolog, amit soha agárnak megbocsájtani nem tudok: ez a megállás. Nehogy félreérts: nem a leálló, de a megálló agarat értem. Ha egy agár kifulladás és a kimerültségtől nem tud tovább futni, rendben van, az természetes. De hogy egy frissen menő agár csak azért, mert unja a

multságot, flegmatikusan megáll és nézi a partnerét, az megbocsájtathatlan. És itt nagyon rosszak a mi versenyszabályaink, mert ilyen agár is nyerhet versenyt. (Pl. a Szóda.) A kertelő agár golyót érdemel, de a megálló csak kötelet. Az előbbinek legalább megvan az érdeme, hogy fogni akar, az utóbbi számára azonban nincs mentség.

Sajnos, a mi agártulajdonosaink nagy részben kissé messze állnak a tárgyilagosságtól és bizony többé-kevésbé csak a saját crackjaikat látják jónak és fáj nekik a vereség. Ha ezek az urak úgy foglalkoztak volna aktív a lóversennyel, mint mi és megszokták volna a győzelmek mellett a vereségek özőnét, akkor sportsmanok is lennének, nem csak agarászok.

Bocsásd meg a tárgytól való elkalandozásomat, de úgy vélem, te is ezen a véleményen vagy és így el kellett mondanom.

Az hiszem, ízleléseink meglehetősen egyezni fognak, ha egy pár nevet említek fel azon közismertebb agarak közül, melyeket én jónak tartottam a multban. A békeévekben ilyenek voltak: Suviksz, Csóré, Szoknya, Lárma, Triibi, Rajkó V., Péntek, Cigánypurdé, Caracalla. Patkó fenomenális versenyagár volt állóképességéről, azonban nem tudtam teljes képet nyerni. Azt hiszem azonban, ez a képessége is megvolt és ez esetben ő minden idők egyik legjobb agara volt. A háború után jók voltak: Pitykés, Labda, Harkály, jó volt még Holló is, annak sebessége azonban kívánni valót hagyott fel. És — horribile dictum — én még a híres Csutorát is becsületes jó agárnak ismertem.

Az elmúlt saison legjobb agara Túzok volt. Ezt az agarat két versenyben láttam és szép sebesség mellett óriási szívet és nagy kitartást állapítottam meg.

Most azonban bocsánatot kérek, hogy így elkalandoztam az általad felvetett angol témától. Visszatérek leveled utolsó mondatára, amelyben azt írod: „Okszerűen nevelve jó az angol“. Hát ezt aláírom, sőt kitűnőnek tartom (különösen a keresztezését) annak a bizonyos 10 %-nak.

Szívélyesen üdvözöl barátod

Gencsy Károly.

ORSZÁGOS AGARÁSZ-SZÖVETSÉG.

*Kezintetes
Magyarorszag
Népfőiskola*

.....

.....

.....